

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 45. Stephanus Antiochenus depositus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. loniensem. His Imperator Constans epi-
 stolam ad Fratrem suum ferendam tradi-
 dit, & legationis socium copiarum Du-
 cem nomine Salianum, virum fortitudi-
 ne, & pietate insignem adjunxit. In
 hac epistola Constans fratrem suum Con-
 stantium rogabat, ut Episcopis a se missis
 benevolas aures daret, in crimina Ste-
 phani Antiocheni, aliorumque illius fa-
 ctionis inquireret, Paulum, & Athana-
 sium, quorum innocentia satis perspecta
 esset, in Sedes suas restitueret; in fine
 addidit minas, armis, & bello extorquen-
 dum, quod fratris precibus dare nolisset.

§. XLV.

Stephanus Antiochenus depositus.

*Athan. ad
 solit. c. 822.
 hist. c. 9.* Cum delegati Antiochiam pervenissent,
 ubi Constantius degebat, Stephanus,
 illius urbis Episcopus, famæ eorum nocere
 instituit, ut auctoritatem pessumdaret.
 Juvenis quidam in civitate morum petu-
 lantia, & pravitare notissimus, quem Ona-
 grum, id est, sylvestrem asinum, quod
 manibus, pedibusque percuteret, appel-
 labant, non prætereuntibus modo in foro
 publico insultabat, sed impudenter do-
 mos ingressus, viros, mulieresque hone-
 stissimas extrahebat; furcifer iste, ab
 Episcopo Stephano subornatus, prostitu-
 tam mulierculam pacta mercede condu-
 cit,

cit, ut noctem proximam in contubernio
 hospitum, qui nunc primum advenissent, Sæculum IV.
A. C. 347.
 vellet transigere; ipse primo quietis tem-
 pore assumptos secum quindecim socios,
 post murum, colli superstructum, occul-
 tat, & deinde mulierem adducit, tum
 dato, acceptoque signo, ubi socios fide-
 liter stationem tenere cognovit, ad do-
 mum, in quam Episcopi diverterant, ve-
 niens, portam habuit apertum; quippe
 famulorum unum pecunia corruperat,
 illuc mulierem inducit, ut erat, deposita
 toga, lasciviæ paratam, primum ostendit
 cubiculum, ubi unus Episcoporum cuba-
 bat, jubetque intrare, dum ipse egressus,
 socios e statione advocat; fors tulerat,
 ut Euphratas, inter duos Episcopos æta-
 te major, in hoc primo cubiculo sibi stra-
 tum elegerit, & Vincentius in secreto-
 ri; ingreditur ergo bona voluntate mu-
 lier, augurans, juvenem inesse, a quo pe-
 teretur, sed ubi virum invenit dormien-
 tem, & nihil tale, ad quod ipsa venerat,
 cogitantem, attonita stetit; strepitu,
 quem gradiendo ederat, excitatus Eu-
 phratas, ait: quis ingreditur? ipsa re-
 spondet; mox Euphratas, vocem fæmi-
 næ in tenebris audiens, illusionem Dæmo-
 nis suspicatus, Jesum Christum in auxi-
 lium vocat; supervenit cum cohorte sua
 Onager, clamans, Episcopos hos esse ho-
 minum flagitiosissimos; mulier, ubi illato

Sæculum IV. lumine emarcidi Senis vultum vidit, &
 A. C. 347. habitum Episcopi sua quoque ex parte
 clamarere, se esse deceptam; dum tace-
 re Onager imperat, & crimen Episcopo
 affingere, clamore exciti domestici accu-
 runt, Vincentius quoque surgit, vestibuli
 porta clauditur, ut conjurati capi possent,
 quorum non plures, quam septem teneri potuerunt;
 hi unacum prostibulo custodia traditi;
 Onagram cum reliquis fuga abstulit. Re vulgata,
 ubi dies facta est, tota civitas ad hanc domum
 accurrit, eo majori scandalo, quod tunc festa
 Paschalia agerentur. Episcopi, excitato
 Saliano, Duce illo militari, qui cum ipsis
 advenerat, summo mane Regiam adeunt,
 publice queruntur, Stephanum tanta calumnia
 famam suam denigrare ausum; dicebant tamen,
 Christiana nempe moderatione, ad punienda hæc
 crimina opus non esse judicii sæcularis formæ,
 nec tormentis, sed judicium Ecclesiasticum
 sufficere; Salianus in contrarium disputabat,
 rogabatque Imperatorem, ut juberet, tantæ
 audaciæ scelus non in Concilio, sed in forma
 judicii civilis examinari, & promittebat,
 se Episcoporum Clericos primo traditurum,
 de quibus quæstio haberetur, adjungens,
 eidem quæstioni Clericos Stephani subji-
 ciendos. Stephanus impudenter repugnabat,
 dicens, Clericos tormentis exponi

ni non posse; at Imperatori, & Purpura-
torum præcipuis visum, habendam esse
quæstionem, hac una cautione, ut secre-
to, & in Palatio inquireretur. Hic vi-
demus judiciorum Ecclesiasticorum, &
Sæcularium diversitatem. In Judiciis
Ecclesiasticis Episcopi judices erant, le-
ges vero S. Scriptura, & Canones; nul-
la tormenta, nullus carcer. Pœnæ mere
spirituales, quales sunt depositio, & ex-
communicatio. (*)

Sæculum IV.
A. C. 347.

Ante omnes placuit quæstionem ha-
bere de scorto; cum ergo mulier inter-
rogaretur, quis eam ad domum Episco-
porum deduxisset; respondit, fuisse
quemdam juvenem, qui eam advena-
rum nomine vocasset; tum reliqua,
Kk 3 prout

(*) Ad hunc Fleurii Locum non inepte No-
tam Anonymus I. adjunxit, in qua præter alia
dicit: *Quod ad Carceres, & tormenta spectat,*
non credo, Ecclesiam modernam, cui Fleurius
Ecclesiæ antiquæ usum opponere videtur, ad ex-
primendum verum media atrociam ullibi adhibere,
cum ejusmodi severitate nequidem in convictos
animadvertat. Reos carceri includit, quod et-
iam bonus Paterfamilias, si fuerit necessarium,
facit.

Unser Uebersetzer saget hier auch ungebeten sei-
ne Meynung. Es heisset: Diese Anmerkung des
Abt Fleury dienet dazu, daß man daraus er-
kenne, daß in den ersten Jahrhunderten der
Christ-

Sæculum IV. prout contigerunt, narravit. Ventum
 A. C 347. deinde ad captivum inter cœteros atate
 minimum, qui, cuticulæ suæ metuens, omnem facinoris rationem prodidit, cujus auctor esset Onager; accitur Onager, qui statim, hæc se Stephani mandato fecisse fassus est. Mulieris quoque Domina advocata est, nam plerumque servilis conditionis erant ista prostibula, illa ad se missos agnovit, & quid a se petissent, convincit, erant autem Clerici, ex eorum numero, qui Stephano ministrabant; hi quoque Episcopi sui crimen confessi sunt; igitur convictus Stephanus præsentium Episcoporum potestati traditur, ut deponeretur, qui, sententia depositionis prolata, eum Ecclesia ejecerunt. Cogni-
 Athan. ad sol. p. 822.

Christlichen Kirche nichts von dem fürchterlichen Inquisitionsgericht bekannt gewesen sey. Und hierauf heisset es, es sey ein tyrantisches Gericht. Ja ja! einem Diebe grauet es, wann er von dem Galgen reden höret. Es pflegen die Protestantischen Scribenten dieses Gericht mit grossem Fleiß recht fürchterlich abzumalen, man hat aber zu Lissabon, und zu Madrit ganz besondere Ursachen, schärfer zu verfahren, als in andern Orten der Christenheit. Uebrigens nimmet man keinem Uebelthäter, so groß er auch seyn mag, das Leben, wenn er sich bekehret, und diejenigen, die sterben müssen, läffet ja nicht die Geistlichkeit, sondern der König in Spanien hinrichten.

ra hujus Episcopi perfidia, prope fuit, ut Constantius Imperator aliam mentem indueret; detectis fraudibus, quæ ab Ariani in Euphratam paratæ fuerunt, quæ fide in alios essent, metiri cœpit, tuncque Presbyteros, & Diaconos Alexandrinos, in Armeniam relegatos, revocari jussit, scripsit quoque Alexandriam discretis verbis, ne quis eos Clericos, aut Laicos persequeretur, qui Athanasio adhererent.

Sæculum IV.
A. C. 347.

§. XLVI.

Leontius Episcopus Antiochenus.

His non obstantibus Ariani eo usque prævalebant, ut ipsorum potissimum opera in Episcopum Antiochenum eligeretur Leontius Evnuchus, validum factionis suæ fulcrum. Erat hic Leontius nativitate Phryx, subdoli ingenii homo; S. Luciani Discipulum se dicebat, ab initio Arii errores secutus; S. Eustathio Episcopo, quem non fefellerat viri favrities, persuaderi non potuit, ut eum inter Clericos susciperet; at, Eustathio in Exilium misso, ad Presbyteratum promotus est. Post hæc vi primi Canonis Nicæni depositus fuit, quod se ipsum castravisset; nam cum concubinam haberet, nomine Eustoliam, quam, licet a se vitiatam, Virginem credi volebat, atque amici vehementer urgerent, ut turpis com-

Theod. II. c. 10. Philostorg. III. c. 15. Epiph. hæc. 60. n. 5. S. Athan. ad solit. p. 812. Athan. ap. p. 718.